

Alfons Serra Pessafer, President de la Fundació Amorós

A finals del segle passat, a través de la gestió del meu gabinet, unes donacions fetes per persones que volien afavorir principalment la gent gran i sola van fer possible la creació de la Fundació Amorós per a la tercera edat. L'admiració que sentia per la persona de Joan Domènech un dels fundadors-donants vinculat pels seus majors a Lloret de Mar ens va inclinar als que ja inicialment formaven part del Patronat a oferir-li la presidència.

Joan Domènech no sols va portar amb tot l'altruisme i humanitat el càrrec, sinó que va donar suport i ajut fins a la seva mort al referit donant, que va acabar els seus dies a la residència de Lloret.

La Fundació, gracies a una acurada administració i seguint la norma d'ajudar altres fundacions o entitats que ja desenvolupessin tasques socials, principalment per a gent gran o amb discapacitats de tota índole, ha anat fent una tasca sense presumpcions i pràcticament des del anonim, com era el tarannà del nostre president.

Joan Domènech ha sigut un home d'una generositat extrema des de la creació de la Fundació fins que ens ha deixat. Penso que després que hagi rebut el reconeixement des de tots els àmbits: cultural, social, polític, religiós, després que hem descobert tantes facetes humanístiques del nostre bon amic, aquesta nota sobre la seva generositat rebla el clau de la seva memòria.

De la seva orientació per ajudar, des de la Fundació en poden donar testimoni: l'Ajuntament de Lloret gaudeix en dipòsit dels mobles de l'època colonial de la casa Amorós, l'Hospital Sociosanitari de Lloret, Aspronis de Blanes (d'on també era patró), Psique de Badalona, Fundació Roca i Pi de Badalona, Llars Compartides de Badalona, Asil d'Ancians d'Arenys de Mar, Folre, La Marató, Fundació ALMA, Parròquia de Sant Josep de Badalona (electrificació dependències juvenils) i altres que ja no recordo.

Tant de bo els patrons de la Fundació que el substituïm puguem estar a la seva altura i continuar participant del seu humanisme. Quan em pregunten què ha aportat a la meva vida la dedicació de tants anys a la Fundació, contesto: l'amistat del Joan i la seva família.